



تروریسم رسمی در لباس ناجی

مردم موصل!

از حکمتیست می پرسند:

حکمتیست: حزب حکمتیست اخیرا در اطلاعیه‌ای تحت عنوان "آزادسازی موصل یا جنایت علیه بشریت" حمله نظامی آمریکا و موئتالفین اش به موصل را جنایت علیه بشریت نام گذاشته است. این در شرایطی است که دولتها غربی و میدیای رسمی آنها حمله به موصل را مقابله با داعش و آزادی مردم معرفی می‌کنند. آمریکا و متحدین اش می‌گویند با گرفتن موصل موقعیت داعش تعییف و یکی از مراکز مهم از دست آنها خارج می‌شود. آیا حقایقی در این مدعای نیست؟

خالد حاج محمدی: اگر موصل از دست داعش خارج شود قطعاً این جریان یکی از مراکز مهم خود را از دست میدهد و حداقل در کوتاه مدت داعش در شکل کنونی آن تضعیف می‌شود. می‌گوییم در شکل کنونی به این دلیل که معلوم نیست چند گروه و جریان باند سیاهی دیگر مثل داعش به نام این مذهب و آن قوم و ملت عروج خواهند کرد و به جان نه تنها مردم موصل بلکه مردم عراق و منطقه خواهند افتاد. به این اعتبار گرفتن موصل در شکل کنونی و با نیزهایی که پشت این ماجرا هستند و با اهدافی که دنبال می‌کنند به معنای نجات مردم موصل از جهنمی که به آنها تحمیل کرده اند نیست. موصل را قطعاً خواهند گرفت و اما مردم موصل سرنوشت به مراتب بدتری از آنچه امروز داعش و متحدان داعش به آنها تحمیل کرده اند پیدا خواهند کرد. برای توضیح این مسئله و چراً باید موضع حزب حکمتیست لازم است کمی بیشتر به واقعیتی که پشت ادعای "آزادی" موصل از جانب ناتو و دولتها مرتباً منطقه و مدافعان آنها خواهید است نگاه کنیم. ... صفحه ۲

حکمتیست
۱۳۹۴

۱۳۹۵ آبان ۴ - ۲۰۱۶ اکتبر

دوشنبه ها منتشر می‌شود

اگر متحد شویم!

در هاشیه اظهارات روحانی



فوار عبداللهم صفحه ۱۵

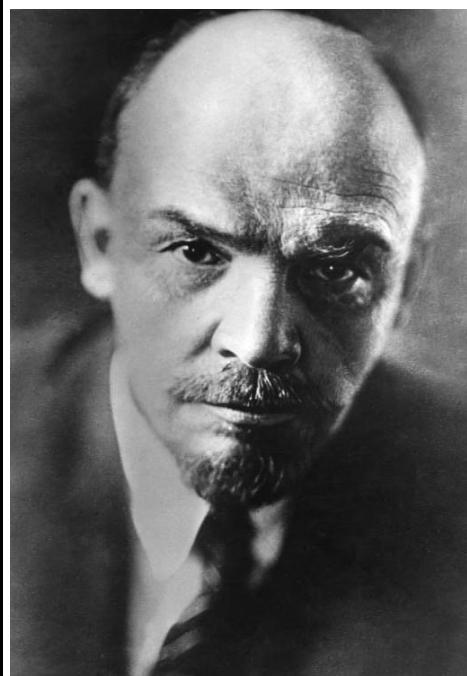
گرامی باد یاد انقلاب

اکتبر!

زنده باد لذتیستم!

زنده باد انقلاب

کارگری!



چه کس نظم جامعه را بر هم می زند! جای قاضی و متهم عوض شده است

رضوی، نیک نژاد، بهلوانی، علی
نجاتی، ابراهیم مددی، رضا

شهابی، بهنام ابراهیم زاده... و
دهها فعال صنفی شناخته شده و
شناخته نشده دیگر، نظم ظالمانه
و سرمایه دارانه و زورگویانه
سلط بر جامعه ایران را برهم
می زند!

کل داستان بر سر نظم و بی نظمی
است. طبقات اجتماعی هر کدام
نظم مطلوب خود را دارند و از آن
دفاع می کنند. ... صفحه ۳

مظفر محمدی

علیم زاده فعال کارگری، شاپور
اذهان عمومی، اقدام علیه
سال زندان محکوم شده اند و دیگر
فعالین اتحادیه آزاد کارگران،
اسماعیل عبدی رییس کانون
صنفی معلمان که به ۶ سال زندان
محکوم شده و دیگر همکارانش
از نظر حاکمان ایران، جمهوری
اسلامی بعنوان حافظ نظم و بقیه
در کانون صنفی معلمان از قبیل
 محمود بهشتی لنگرودی
سخنگوی کانون صنفی معلمان،
مطلوب آنها، این درست است.
از نظر جمهوری اسلامی جعفر

آزادی
برابری
حکومت کارگری

از حکمتیست می پرسند...

موصل در مقابل داعش و دولتهایی است که زیر رهبری آمریکا قرار است زندگی و هستی آنها را نابود کنند. جنگ در اطراف موصل در جریان است و دفاع از یک و نیم میلیون انسان که قرار است توسط بمب انکن های ناتو خانه و هستی و هرچه دارند بر سر شان خراب شود اولین کار و اولین وظیفه مردم آزادیخواه در سراسر جهان است. مردم موصل با صدھا هزار کودک و جوان و پیر در محاصره همه آنها از داعش تا دولتهای غربی و دول مرجع منطقه هستند. تلاش برای مقابله و اعتراض به این کشتار همه جانبیه و تلاش برای کاهش دامنه جنایات آنها به هر شیوه و در هر سطحی که ممکن است اولین وظیفه ما و هر انسان آزادیخواهی است.

امروز بر مردم عراق است که صدای اعتراض خود به کشتار مردم موصل را بلند کنند و با آغاز باز اعلام کنند که آنها پذیرای فرایان هستند. امروز مردم موصل باید صدای بشیرت در سراسر جهان در دفاع از خود و علیه قاتلین آنها را بشوند. امروز مردم موصل باید صدای اعتراض مردم جهان به کشورهایی که در این جنایت شریکند را بشوند. بعلاوه حمله به موصل ادامه جنکی است که چند سال است در خاورمیانه در جریان است. خاورمیانه به میدان تصمیم حساب قدرتهای بزرگ جهانی و دولتهای مرجع منطقه تبدیل شده است. هیچکدام از دولتهای درگیر در خاورمیانه نه آمریکا و نه رویسی و نه ازویا و نه دولتهای منطقه راه حل روشی را برای خاتمه به این وضع ندارند. سرنوشت مردم این منطقه به ایجاد توازنی میان دولتهای بزرگ جهان و دولتهای مرجع منطقه از ایران و عربستان و ترکیه تا بقیه سپرده شده است. میدان جدال و ایجاد این توازن خاورمیانه است و فعلاً مرکز آن حداقل در حال حاضر سوریه و عراق است و البته عاقبت مخرب آن در اشکال مختلف دامنگیر کل بشیرت در سراسر جهان است. واقعیت این است که اگر این دولتها را حلی را هم داشتند و جوابی برای این اوضاع داشتند باز ما و میلیونها انسان در خاورمیانه و صدھا میلیون انسان در سراسر جهان محکوم به قبول راه جلهای آنها نبودیم. ...

و بعد فجایع بعد از این کشتار و ویرانی نه معلوم است و نه روش است چند سال دیگر مردم عراق و منطقه باید توانش را پس دهند. به این اعتبار اگر داعش مردم را هم ترک کند انواع باندهای مسلح دیگر و انواع داعش های شیعه و سنی و عرب و کرد را به جان مردم خواهند انداخت و همین دولتهای برای تامین منافع خود هر کدام پشت یکی را خواهند گرفت. مگر داعش از تولیدات همینها نیست و در دامن خود دولت آمریکا و به نام دفاع از مردم سوریه درستش نکرند.

میدیای رسمی دول امپریالیستی و دولتهای درگیر در این ماجرا آبرو باخته تر از آئند که لازم به توضیح زیادی در مورد نتش آنها باشد. همین میدیا حمله به عراق و کشتار صدھا هزار انسان و آوارگی میلیونی مردم و نابودی یک مملکت را آزادی آنها و مبارزه با صدام حسین نام گذاشتند! همین میدیا کشتار مردم لیبی و ویرانی آن کشور را مبارزه با قاذفی نام گذاشتند و همین میدیا تحمیل یک جنگ جنایتکارانه و تولید دھا گروه مسلح در سوریه را که داعش تنها یکی از آنها است، مبارزه با اسد و دفاع از مردم سوریه نام گذاشتند. همین میدیا و دول محترم غربی زمانی که داعش افسارش را پاره نکرده بود به عنوان "پیکارجویان" آزادی مردم سوریه به جهانیان میفرمودند. این میدیا خود بخشی از مشاهین جنگی همین دولتهای هستند که جهان را به جهنهی برای کل بشیرت تبدیل کرده اند و مردم خاورمیانه در ابعاد صدھا هزار نفر، قربانیان تاکنوی سیاستهای آنها هستند. اینها و مدافعان آنها خود بخشی از پروسه جنگ و تحمیل آن به مردمند. آنها هم اکنون هم درست مثل موارد قبلی کشتار مردم موصل و نابودی سومین شهر بزرگ عراق را به نام مبارزه با داعش به جهان میفرمودند و مردم جهان را با آن مسموم کرده اند.

حکمتیست: با این وصف دورنمای این جنگ چیست؟ و مردم موصل و عراق چه راهی برای نجات از این توحش دارند؟ خالد حاج محمدی: قبل از جواب سرواست به سوال شما، امروز وظیفه هر انسان شرافتمندی، هر نیروی متمدنی دفاع از مردم

موصل در اطراف این شهر مهیا شده است. مدعيان آزادی مردم فرار است مردم را با پیشرفت ترین اسلحه ها بمباران کنند، و رهمنمودشان به مردم این است از خانه هایشان خارج شوند. لذا این نه تنها آزادسازی موصل و مردم موصل نیست که ویران کردن این شهر و نابودی آن و فروختن کل شهر بر سر ساکنین آن به نام مبارزه با داعش است. در شرایطی که طبق آمار همین دولتهای حداکثر ۵ هزار نفر نیروی داعش در این شهر مستقر هستند. کسانی که این را به نام آزاد سازی موصل و نجات مردم موصل گذاری بر نفت عمومی مردم منطقه و جهان به مردم جهان میفرمودند حقه باز، فربکار و شارلاتان سیاسی کمترین چیزی است که میتوان به آنها گفت. این آزادی مردم موصل و مبارزه با داعش نیست! این کشتار وسیع صدھا هزار انسان بر اساس یک نقشه از پیش ریخته شده به نام آزادی آنها است. این تروریسم رسمی و دولتی با تاریخی از جنایت است که لباس ناجی مردم موصل را بر تن کرده است و به نام مبارزه با داعش به چشم جانیان خاک میپاشد. بعلاوه داعش در این میان به نسبت مردم این شهر کمترین لطمای را متحمل خواهد شد، دولت ترکیه و عربستان و متعددان تا امروز او میتوانند کریدور نجات برای داعش را فراهم و در این جنگ به منطقه آورده اند. و یک سال است به کمک میدیای نوکر و کرایه ای خود به نام دفاع از مردم موصل و مقابله با داعش که اما موصل به قتلگاه مردم و جنایتکارانه ترین فجایع تاریخ بشر علیه مردم این شهر درست مثل ناکاکی و هیروشیما تبدیل خواهد شد. کسانی که این را به نام آزاد سازی مردم غربی یک و نیم میلیون انسان در موصل زندگی میکنند. مردم موصل نه تنها در خود موصل زیر فشار داعش هستند که فرایان از دست داعش هم توسط همین نیروها از حشد الشعوبی تا بقیه به نام سنسی مذهب، به نام عرب، به اتهام مدافعت صدام و داعش کشته میشوند، تحقیر و بی حرمتی به آنها میشود و... بعلاوه در کل این مدت امکانات اولیه ای برای نجات مردم موصل از کانالی امن، برای فراید دادن آنها از دست داعش تا امکانات زیستی برای هم خواهند انداخت. تازه شروع جنگ قاتلین مردم موصل به نام مدافع آنها شروع میشود تسليحاتی برای کشتار دھاها برابر جمعیت

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد سوسیالیسم!

که هیچ فعال و رهبر کارگر و معلم و هیچ انسان ازادی خواهی احساس تنها نماید. جمهوری اسلامی در غایب حمایت نکند. جمهوری اسلامی ازادی را توده ای و مبارزه اجتماعی و توده ای، کمر فعالیین کارگری و اجتماعی را خس می کند و جامعه را مرعوب می نماید. برای هر مبارزه ای و هر جدالی باید تدارکش را دید. تدارک اجتماعی و توشه ای و محکم و قابل اعتماد. با وجود ده ها میلیون کارگر و خانواده کارگری هیچ کارگر و فعال و رهبر کارگر تنها و بی دفاع نمی ماند. دشمن تا دنдан متحده و متسلک و مسلح است. مسلح است به دولت و مجلس و دستگاه قضایی و ده ها نهاد اطلاعاتی و نظامی ... طبقه کارگر شاغل و بیکار، معلمان و پرستاران و کارمندان و دستفروشان و زنان تحت ستم جنسی و داشجویان و دانش آموزان ...، باید بدانند که بدون اتحاد و تشکل و همبستگی و حلقة زدن دور رهبرانشان سر همه بی کلاه می ماند و دشمن تک تک انسان های مبارزو، ازادیخواه را با تهدیدها و زندان هایش، در هم می شکند. ۱۶ سال و ده سال و سال زندان حکم دادگاه فرمایشی و ظاهر قضیه است. پشت این حکم تهدید و انتقام کیری برای مرعوب کردن جامعه خفت است. تا زمانی که تدارک جنگ را ندیده باشیم و به اتحاد و تشکل و همبستگی هزاران و ده ها هزاری و میلیونی کارگر و زحمتکش و معلم و داشجو و دانش آموز و ... متكی نباشیم، دشمن نیازی به قانون ندارد. جای قاضی و متهمن عوض می شود.

از نظر جمهوری اسلامی هر تک کارگری هر یک معلم و هر یک زن و یک داشجویی...، یک دشمن و برهمن زننده نظم است. تنها با اتحاد و تشکل طبقاتی و صنفی و اجتماعی و نهادهای مدنی بزرگ می توانیم هر کسی را جای واقعی خود بنشانیم.

جمهوری اسلامی خود متهمن واقعی و اصلی برهمن زننده نظم و امنیت و سلامت و حرمت جامعه است. این را فقط توازن قوای طبقاتی می تواند به این دشن قهار بفهماند و عاقلش کند. جای متهمن و قاضی باید عوض شود.

برهم زننده این نظم و امنیت اند! متهمن کردن و زندانی و تحقیر کردن ازادیخواهان و حق طلبان و انساندوستان و برابری طلبان، توهین به کل جامعه و بر هم زننده نظم و حرمت جامعه است. سرمایه داران و رژیم شان دست پیش می گیرند و خود را حافظ نظم و امنیت معرفی می کنند تا مردم ازادیخواه را به جرم حق خواهی و ازادیخواهی تنبیه و جامعه را مرعوب کنند تا نظم جهنمی شان برقرار و ادامه دار باشد.

اما تا زمانی که دفاع از حق کارگر، حق و حرمت معلم، برابری زن و مرد، حقوق کودک و امنیت جامعه فقط وظیفه تعدادی معین در این و آن شهر و یا در میان این و آن بخش جامعه باشد، جمهوری اسلامی می تواند زندان های ۱۰ سال و ۱۶ سال را بیشترانه به این و ان فعل کارگری و معلم و هر انسان ازادیخواهی بینند.

ما برای کوتاه کردن دست دشمنان حق و زندگی و ازادی و امنیت مردم و جامعه، به میدان امدن نیروی بیشتری نیاز داریم. به تشکل های توده ای عظیم و همبستگی طبقاتی و اجتماعی وسیع تری نیاز داریم. به تشکل های رادیکال تر و جسور تری نیاز داریم. اگر نزدیک به یک میلیون معلم پشت رهبرانشان باشند، چه کسی می تواند اسماعیل عبدی و امثال او را به زندان محکوم کند. اگر فعالیین کارگری به توده متسلک و متخد کارگران در محل های کار و زندگی متکی باشند و از میان آنها برخاسته باشند، چه کسی می تواند رهبر کارگری را زندان کند. چرا زندان؟ چون دستمزد به اندازه نیاز خانواده کارگری می خواهد. چون نمی خواهد کارگر و خانواده اش گرسنگی بکشد؟ چون نمی خواهد مربیش از بی دارویی بمیرد...!

باید از پایه شروع کرد و بنای ساختمانهایی به نام کانون، انجمن، سندیکا، اتحادیه، شورا و هر تشکل دیگری را چنان محکم و توده ای ساخت

جداسازی و تفکیک جنسیتی، اپارتاید جنسی و تقسیم مدارس و محل های کار بر اساس جنسیت است. چه کسی مسؤول اعدام انسان در ملام و جلو چشم کودکان برای زهر چشم گرفتن از مردم است. زندانی سیاسی سهل است، از هر زندانی متهمن به قتل و دزدی و اعتیاد و غیره هم پرسی اسلامی طیف وسیعی از قاتلان حرفه ای رژیم در میان سپاه و بسیج و اطلاعات و حزب الله را می برد. می تواند از همان متابع خود رژیم اسلامی دزدها و غارتگران دارایی های جامعه را نام ببرد. می تواند باندهای قاتلان قاتل عام مردم توسط جمهوری اسلامی مخبر را در میان برادران فاچاقچی اسم ببرد... و می تواند پرسید، چرا سر یکی از اینها روی دار نرفته است؟!

کلام همان را قاضی کنیم و بینیم چه کسی مسؤول بر هم زدن نظم و امنیت جامعه است؟ مردم یا جمهوری اسلامی؟ فعالین کارگری و معلمان و ... یا سران روزمره به انسان های جامعه است؟

چه کسی مسؤول استثمار کارگران، دستمزد زیر خط فقر کارگر، نپرداختن بموقد دستمزد کارگران، نامنی شغلی، بی قانونی و تحقیر روزمره یک طبقه عظیم اجتماعی است؟

چه کسی مسؤول فقر و فساد و اعتیاد و بی مسکنی و خودکشی و گرانی و تورم و گرسنگی و بیکاری ده میلیونی کارگران و خانواده هایشان است؟

چه کسی مسؤول دزدی و غارت اموال جامعه توسط سران رژیم و واستکان سرمایه دارشان است؟

چه کسی مسؤول تامین هزینه مسدوران مسلح حزب الله لبنان و حشد شعبی عراق و حوشی های یمن و غیره از درآمد مملکت و جیب مردم زحمتکش است؟

چه کسی مسؤول تبعیض و ستم کشی زن و تحقیر نصف انسان های جامعه با حجاب اجاری و قوانین شیعیت در رابطه زن و مرد و نا امن کردن محلات کار و زندگی و خیابان برای این نصف انسان های جامعه است؟ چه کسی مسؤول

قدرت طبقه کارگر در تحریب و تشکل اوست!

از حکمتیست می پرسند:

ما قرار نیست میان آمریکا و روسیه، میان تروریسم داعش، حشد الشعیعی و النصر، میان تروریسم ترکیه و عربستان و ایران و آمریکا و ... یکی را انتخاب کنیم. ما محکوم به انتخاب میان سران تروریسم و دولتهای جنایتکار تاریخ بشر به عنوان ناجی خود نیستیم. این سرنوشت محتوم ما نیست.

راه حل واقعی عروج مردم آزادیخواه در مقابل کل این توحش است. راه نجات از دست این توحش قبل از هر چیز نشان دادن دامنه توحش این آنها به نام دفاع از مردم سوریه، عراق و ... به مردم جهان است. راه واقعی مقابله با هر نوع تروریسم از تروریسم اسلامی تا دولتی از تروریسم ناتوان تروریسم ترکیه و ایران و عربستان است. راه واقعی مقابله با هر نوع تقسیمات قومی و ملی و مذهبی مردم، مقابله با گسترش پیشتر هر نوع نفاق و تحربیات میان آنها و حک کردن داغ مذهب و ملیت و قومیت بر پیشانی آنها است. خاتمه دادن به این وضع کار جنبشی است که نفعی در این اوضاع ندارد و برابری انسانها، آزادی واقعی انسانها و همسرنوشتی آنها و رفاه و خوشبختی آنها را امر خود میداند. این کار جنبشی‌آزادیخواهانه است که در صفت اول آن کمونیستها و سوسیالیستها قرار دارند.

بدون احساس امنیت و برخورداری از امنیتی سالم و انقلابی. که در دل آن شهروندان بتوانند رفاه و آزادی را تجربه کنند. تحقق مطالبات بر حق مردم ممکن نیست. این حکم امروز بخصوص. در شرایطی که جهان سراسر به میدان تعرض تروریسم دولتی و غیردولتی تبدیل شده است. بیش از پیش صدق می‌کند. حزب کمونیست کارگری - حکمتیست مدافعان بر چیدن ارتش و نیروهای مسلح حرفة ای. انحلال ارتش و سپاه پاسداران و نیز کلیه سازمان‌های نظامی و انتظامی و جاسوسی و اطلاعاتی مخفی است. ...

بیکاری را حل کند؛ رفاه، امنیت، آزادی از عهده عصیان کارگران و نیروی جوان و خوشبختی انسانها را تضمین کند. این جنبش سوسیالیستی را باید از هم اکنون با تمام توان به رهبری و سازمان قدرتمند ساخت تا در نبردهای آتی اهرم سیاسی قابل اتکایی برای جامعه در مقابل کل اردوی بورژوازی و دولت آن باشد.

اگر متحد شویم!

فؤاد عبداللهی

"دولت نمیتواند بیکاری را مهار کند" ... این آخرین دراوشانی های جناب روحانی است. کسی که ماشین دولتی، وزارت خانه‌ها، بانک‌ها، کنترل کارخانه‌ها، دخل و خرج حوزه‌های مذهبی، مجلس، زندانها و ارتش، و ... را دریست در اختیار دارد. کسی که تمام ایزارهای سیاست طبقه سرمایه دار ایرانی را در اختیار دارد. کسی که اعتبار حقوقی اش را از کل بورژوازی ایران گرفته است. کسی که دول غربی بعنوان یگانه آلتراستراتژی بورژوازی ایران به رسمیت اش شناخته اند. کسی که در روزهای آغازین سر کار آمدنش رخت و لباس بابا نوبل را پوشیده بود و عده میداد که از آسمان آبی تنها در خلال ۱۰۰ روز، اشتغال و گشایش و رفاه و امنیت و آسایش را سوغاتی می‌آورد. کسی که با گستاخی تمام رو به جامعه اعلام می‌کند "مردم شکر نعمت کنند که بدپختر نشدن"؛ کسی که ملزمات بردگی مضاعف، مهندسی فلاکت، افزایش اعدامها و سرکوبها را مهیا کرده است. درست می‌کرید، امر دولت ایشان مهار نماید؛ کلی هم برایشان سود دارد. بیکاری کارگران بشرطی که منجر به بعنوان نماینده کل بورژوازی ایران، صد الیته که دیوانه نیست بیکاری را مهار پیشین نیست، از همان روز اول هم نبود. دولت ایشان ابزار کل بورژوازی ایران است که قرار است بعد از برجام و بازگشت به آغوش عموماً، شیشه را از خون محرومین پر کند. دولت‌های پیشین پیشکش شان، فقط نگاهی بندازید به کارنامه دولت اعتدال! مهندسی فلاکت، کارگر کشی، فحشا و زن ستیزی، اسیدپاشی، کودک آزاری، شکنجه و بگیر بیند فعالین عرصه‌های اجتماعی، بستن دهان مخالف، بیشترین طبقه کارگر و اکثریت مردم محروم ایران در بر ندارد. این دولت و این هیئت حاکمه تغییری به نفع رفاه و خوشبختی و آزادی اسلامی، جنگ ستیزی و عربیده کشی

شیوه حزب حکمتیست

(حرس)

www.hekmatist.com

سردبیر: فؤاد عبداللهی

fuaduk@gmail.com

تماس با حزب

hekmatistparty@gmail.com

زنده باد هیبت انسانی!